

Fédération Cynologique Internationale

Secrétariat Général: 13, Place Albert I - B 6530 THUIN (Belg.)
Standard FCI č. 148 / 09.05.2001 / D

Jezevčík (Dachshund)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO ORIGINÁLU STANDARDU: 13. 3. 2001

POUŽITÍ: Lovecký pes – práce na povrchu a pod zemí

KLASIFIKACE FCI: Skupina 4 Jezevčíci , s pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Jezevčík (der Dachshund, Dackel, Teckel) je znám od středověku. Z brakyřů byli postupně vyšlechtěni psi vhodní zejména pro lov pod zemí. Z těchto nízkonohých psů vykrytalizoval jezevčík, který je uznáván jako jedno z nejvšestrannějších loveckých upotřebitelných plemen. Vykazuje rovněž vynikající výkony na povrchu – například na lovech s využitím hlasitosti na stopě, při naháňkách a práci na barvě.

Nejstarším chovatelským spolkem pro jezevčíky je Německý klub chovatelů jezevčíků (der Deutsche Teckelklub 1888 e.V.) založený roku 1888. Jezevčík se již po desetiletí chová ve 3 různých velikostech (jezevčík, jezevčík trpasličí a jezevčík králičí) a ve 3 různých druzích osrstění (krátkosrstý, drsnosrstý a dlouhosrstý).

CELKOVÝ VZHLED: Nízká, krátkonohá, protáhlá, ale kompaktní stavba těla, silně osvalená, se směle vyzývavým držením hlavy a pozorným výrazem obličeje. Celkový výraz je typický pro příslušné pohlaví. Přestože má v poměru ke dlouhému tělu krátké končetiny, je velmi pohyblivý a hbitý.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: S odstupem od země odpovídajícím zhruba jedné třetině výšky v kohoutku má být délka trupu v harmonickém poměru ke kohoutkové výšce - zhruba 1 ku 1,7 až 1,8.

CHOVÁNÍ/CHARAKTER (POVAHA): Přátelské povahy, ani bázlivý, ani agresivní, s vyrovnaným temperamentem. Náruživý, vytrvalý a hbitý lovecký pes s jemným nosem.

HLAVA: Protáhlá, při pohledu shora a ze strany stejnoměrně se zužující až k nosní houbě, avšak ne špičatá. Výrazně utvářené nadočnicové oblouky. Čenich a nosní chrupavky dlouhé a štíhlé.

MOZKOVNA:

Lebka: Spíše plochá, pozvolna přecházející v lehce klenutý hřbet nosu.

Stop: Jen naznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Dobře vyvinutá.

Morda: Dlouhá, dostatečně široká a silná. Mordu může pes doširoka otevřít, dosahuje až do úrovně očí.

Čelisti/zuby: Silně vyvinutá horní a dolní čelist. Nůžkový skus, pravidelný a těsně uzavřený. V ideálním případě plnochrupý se 42 zuby podle zubního vzorce, se silnými, přesně do sebe zapadajícími špičkami.

Pysky: Pevně přilehlé, dobře kryjící dolní čelist.

Oči: Středně velké, oválné, dobře široce posazené, s jasným, energickým a přece přátelským výrazem, nikoli pichlavé. Barva zářivě tmavě červenohnědá až černohnědá u všech barev psů. Skelné, rybí nebo perleťové oči u skvrnitých psů nejsou žádoucí, avšak mají se tolerovat.

Slechy: Vysoko, ne příliš vpředu nasazené, dostatečně, avšak ne přehnaně dlouhé, zaoblené, pohyblivé, předním okrajem přiléhající těsně k líci.

KRK: Dostatečně dlouhý, svalnatý; pevně přilehlá kůže na hrdle; lehce klenutá šíje, krk volně a vysoko nesený.

TRUP:

Horní linie z profilu: Harmonicky probíhající od šíje až k lehce spadající zádi.

Kohoutek: Výrazný.

Hřbet: Za vysokým a dlouhým kohoutkem v průběhu následujících hrudních obratlů probíhající rovně nebo lehce skloněný dozadu. Pevný a dobře osvalený.

Bedra: Silně osvalená, dostatečně dlouhá.

Zád: Široká a dostatečně dlouhá, lehce spáditá.

Hrud: Prsní kost dobře utvářená a tak silně vystupující, že se na obou stranách tvoří lehké dolíky. Hrudní koš je při pohledu zepředu oválný, při pohledu shora a ze strany prostorný, umožňující plný vývoj srdce a plic; žebra dosahují daleko dozadu. Při správné délce a úhlení lopatky a pažní kosti zakrývá přední běh při pohledu ze strany nejnižší bod linie hrudníku.

Spodní linie a břicho: Lehce vtažená.

PRUT: Ne příliš vysoko nasazen, nesený v prodloužení hřbetní linie. V poslední třetině prutu je přípustné nepatrné zakřivení.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalená, dobře zaúhlená; při pohledu zepředu suché, rovně postavené přední běhy o dobré síle kostí s tlapami směřujícími přímo vpřed.

Lopatky: Plasticky osvalené. Dlouhé a šikmo uložené lopatky, těsně přiléhající k hrudnímu koši.

Rameno: Stejně délky jako lopatka, postaveno k ní téměř v pravém úhlu, se silnou kostí a dobře osvalené, přiléhající k žebrům, ale volně pohyblivé.

Loket: Ani vbočený, ani vybočený.

Předloktí: Krátké, avšak tak dlouhé, že odstup od země činí asi jednu třetinu kohoutkové výšky. Pokud možno rovné.

Zápěstí: Zápěstní klouby jsou vůči sobě postavené poněkud blíže u sebe, než klouby ramenní.

Záprstí: Záprstí nemá při pohledu ze strany ani stát strmě, ani nápadně směřovat dopředu.

Přední tlapy: Prsty těsně přiléhající, dobře klenuté, se silnými, odolnými a pružnými polštářky a krátkými a silnými drápy. Pátý prst nemá žádnou funkci, avšak nesmí být odstraněn.

PÁNEVNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalená, v dobrém poměru k hrudní končetině. Kolenní a hlezenní klouby silně zaúhleny. Zadní běhy rovnoběžné, ani úzce, ani široce od sebe postavené.

Stehno: Silně osvalené a má být dobré délky.

Koleno: Široké a silné s výrazným zaúhlením.

Holeň: Krátká, stojící přibližně v pravém úhlu ke stehnu, dobře osvalená.

Hlezno: Silně šlachovité a suché.

Nárt: Poměrně dlouhý, vůči bérce pohyblivý, lehce dopředu zahnutý.

Zadní tlapy: Čtyři těsně přiléhající prsty, dobře klenuté. Plně spočívající na silných polštářcích.

MECHANIKA POHYBU: Pohyb má být prostorný, plynulý a s kmihem; hrudní končetiny za pohybu dosahují daleko dopředu a pohybují se nízko u země; se silným posunem a s lehce pružícím přenosem na hřbetní linii. Prut má být přitom nesen v harmonickém prodloužení hřbetní linie, lehce spáditě. V akci vykračují přední i zadní končetiny souběžně.

KUŽE: Pevně přiléhající.

OSRSTĚNÍ:

KRÁTKOSRSTÝ

SRST: Krátká, hustá, lesklá, hladce přiléhající, pevná a tvrdá, bez neosrstěných míst.

PRUT: Jemně, plně, ale ne příliš bohatě osrstěný. Poněkud delší pesíky na spodní straně prutu se nepovažují za vadu.

BARVA:

a) Jednobarevný: Červená, červenožlutá, žlutá, všechny odstíny s černou příměsí nebo bez ní. Přednost je třeba dát čisté barvě a červenou je třeba posuzovat jako hodnotnější než červenožlutou nebo žlutou. Patří sem i psi se silnou příměsí černé. Bílá není žádoucí, ale v ojedinělých malých skvrnách není vylučující vadou. Nos a drápy černé, červenohnědá je také přípustná, ale není žádoucí.

b) Dvoubarevný: Sytá černá nebo hnědá, obě s rezavohnědými nebo žlutými odznaky (pálením) nad očima, po stranách mordy a dolního pysku, na vnitřním okraji slechů, na prsou, na vnitřních a zadních stranách běhů, na tlapách, kolem řitního otvoru a odtud asi do třetiny až poloviny spodní strany ocasu. Nos a drápy u černých psů černé, u hnědých psů hnědé. Bílá není žádoucí, ale v ojedinělých malých skvrnách není vylučující vadou. Příliš silně rozšířené pálení je nežádoucí.

c) Skvrnití (tygrovaní, žíhaní): Základní barvou je vždy tmavá barva (černá, červená nebo šedá). Žádoucí jsou nepravidelné šedé ale také béžové skvrny (nežádoucí jsou velké plotny). Nemá převažovat ani tmavá ani světlá barva. Barva žíhaného jezevčíka je červená nebo žlutá s tmavším žíháním. Nos a drápy jako u jednobarevných a dvoubarevných.

DRSNOSRSTÝ

SRST: S výjimkou mordy, obočí a slechů na celém těle podsadou prostoupený, dokonale stejnoměrně přiléhavý, hustý drátovitý krycí vlas. Na mordě je zřetelně utvářený vous. Obočí je husté. Na sleších je osrstění kratší než na těle, téměř hladké. Prut dobře a rovnoměrně, těsně přiléhavě osrstěný.

BARVA: Převážně barva světlého až tmavého divočáka, případně barva suchého listí. Dále platí barvy jako u krátkosrstého, popsané pod body a) až c).

DLOUHOSRSTÝ

SRST: Rovná, lesklá srst s podsadou, přiléhá k trupu, prodlužuje se pod krkem a na spodní straně těla, přesahuje slechy, na zadní straně běhů je zřetelně delší osrstění (praporce), své největší délky dosahuje na spodní straně prutu a tvoří tam úplnou vlajku.

BARVA: Jako u krátkosrstého, popsaná pod body a) až c)

VELIKOST A HMOTNOST:

Jezevčík: Obvod hrudníku přes 35 cm. Horní hranice hmotnosti asi 9.0 kg.

Jezevčík trpasličí: Obvod hrudníku přes 30 až do 35 cm, ve stáří minimálně 15 měsíců.

Jezevčík králičí: Obvod hrudníku až do 30 cm, ve stáří minimálně 15 měsíců.

VADY: Každou odchylku od výše uvedených bodů je nutno považovat za vadu, jejíž hodnocení by mělo být v přesném poměru ke stupni odchylky.

Při hodnocení se na zuby M3 (3. stoličky) nebere zřetel. Chybění dvou P1 (1. třehový zub) se neposuzuje jako vada.

Jako vada se posuzuje chybění jednoho P2 (2. třehový zub), pokud kromě M3 nechybí žádné další zuby, stejně tak odchylka od korektně uzavřeného nůžkového skusu, jako je například klešťový skus.

TĚŽKÉ VADY:

- Slabá, vysokonohá nebo při zemi se ploužící postava
- Jiné vady chrupu, než které jsou popsané mezi vadami popř. vylučujícími vadami.
- Skelné oči u jiných než skvrnitých psů.
- Zašpičatělé, silně svaštělé slechy.
- Tělo zavěšené v ramenou.
- Pronesený hřbet, kapří hřbet.
- Slabá bedra.
- Silně přestavěný pes (Zád' stojí výše než kohoutek).
- Příliš slabý hrudník.
- Slabiny vtažené jako u chrta.
- Špatně zaúhlená hrudní a pánevní končetina.
- Slabá, málo osvalená pánevní končetina.

- Kravský postoj, sudovitý postoj.
- Dovnitř, nebo příliš ven vytočené tlapy.
- Natažené prsty.
- Těžkopádná, neohrabaná, kolébavá chůze.

OSRSTĚNÍ:

Jezevčík krátkosrstý:

- Příliš jemná, řídká srst. Neosrstěná místa na sleších (kožené uši), jiná neosrstěná místa.

- Příliš hrubá, dlouhá srst.
- Kartáčovitý ocas.
- Částečně nebo v celé délce neosrstěný prut.

Jezevčík drsnosrstý:

- Měkká srst, ať krátká či dlouhá.
- Dlouhá, ve všech směrech od těla odstávající srst.
- Kudrnatá nebo vlnitá srst.
- Měkká srst na hlavě.
- Vlajka na prutu.
- Chybějící vous.
- Chybějící podsada.
- Krátkosrstost.

Jezevčík dlouhosrstý:

- Po celém těle stejnoměrně dlouhé osrstění.
- Vlnitá nebo rozježená srst.
- Chybějící vlajka na prutu.
- Chybějící převislá srst na sleších.

- Krátkosrstost.
- Silně pěšinkou rozdělená srst na hřbetě.
- Příliš dlouhé osrstění mezi prsty.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Velmi bázlivá nebo agresivní povaha.
- Předkus, podkus, zkřížený skus.
- Chybné postavení špičáků dolní čelisti.
- Chybění jednoho nebo více špičáků nebo jednoho nebo více řezáků
- Chybění jiného premoláru nebo moláru. Výjimky: Mezi vadami vyjmenované 2× P1, případně 1× P2 bez ohledu na M3.
- Odsazený hrudník.
- Veškeré vady prutu.
- Velmi volné lopatky.
- Překlubování v zápěstním kloubu.
- Černá barva bez pálení; bílá barva s pálením nebo bez pálení. Jiné zbarvení než vyjmenované mezi barvami.

Pozn.: Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí plně v šourku.

Pôvod:	Nemecko
Dátum publikovania platného štandardu:	13. 3. 2001/9. 5. 2001
Použitie:	poľovný pes na použitie na zemi i pod zemou
Klasifikácia:	4. skupina, jazvečíky

Krátky prehľad histórie:

jazvečík, nazývaný tiež dakeľ alebo tekel, je známy od stredoveku. Z duričov sa postupne šľachtili psy, ktoré boli vhodné najmä na použitie pod zemou. Z týchto nízkonohých psov sa vykryštalizoval jazvečík, ktorý je uznávaný ako jeden z najvšestrannejších poľovných psov. Má i vynikajúce vlastnosti pre prácu na zemi, ako hlásenie, durenie a prácu na stope. Najstarším chovateľským spolkom je Nemecký klub pre jazvečíky, založený v roku 1888. Jazvečík sa už desiatky rokov chová v troch rôznych veľkostiach (štandardný, trpasličí a kráľičí) a v troch rôznych typoch osrstenia (krátkosrstý, drsnosrstý a dlhosrstý).

Celkový vzhľad:

nízky, krátkonohý, podlhovastý, ale kompaktný pes s mocným svalstvom, so smelým a vyzývavým držaním hlavy a chytrým výrazom tváre. Napriek končatinám krátkym v pomere k telu nie je zmrzačený, nemotorný alebo obmedzený v pohybe, ani lasicovito šťouply, s typickým pohlavným výrazom.

Dôležité proporcie:

pri odstupe od zeme asi jednu tretinu výšky v kohútiku má byť dĺžka tela v harmonickom pomere k výške v kohútiku, asi 1:1,7–1,8.

Správanie/charakter (povaha):

jazvečík je priateľský, nie je bojzlivý ani agresívny, s vyváženým temperamentom. Vášnivý, vytrvalý, bystrý poľovný pes.

Hlava:

podlhovastá, pri pohľade zhora a z profilu sa rovnomerne zužuje až po špičku nosa, nie je však špicatá. Jarmové kosti výrazne vystupujú. Nosná chrupavka a nosná huba (ňucháč) sú dlhé a úzke.

Temeno: skôr ploché, postupne prechádza do mierne klenutého chrbáta nosa.

Čelový sklon: len naznačený.

Tvárová časť

Nosná huba: dobre vyvinutá.

Papuľa: dlhá, dostatočne široká a mocná. Otvára sa až za očné kútiky.

aktuálne

[PET-PAS](#)[DNA TEST](#)[Spravodajca 05](#)[Spravodajca 06](#)[inzeráty](#)[ŠTEŇATÁ](#)[prihlášky](#)[skušky](#)[výstavy](#)

Čeľuste/zuby: silne vyvinutá horná a dolná čeľusť. Zhryz nožnicový, pravidelný a presne zapadajúci. Ideálny je úplný chrup – 42 zubov podľa vzorca chrupu psa, s mocnými, do seba zapadajúcimi očnými zubami.

Pysky: sú pevne napnuté, dobre pokrývajú spodnú čeľusť.

Oči: stredne veľké, oválne, dostatočne od seba vzdialené, s jasným, energickým a predsa priateľským výrazom, nie pichľavé. Farba je žiariaca tmavá červenohnedá až čiernohnedá pri každom sfarbení psa. Sklené, rybie alebo perlové oči sivých alebo škvrnitých jedincov nie sú žiaduce, ale tolerujú sa.

Uši: vysoko, nie príliš vpredu nasadené, dostatočne, ale nie príliš dlhé, pekne zaoblené, nie úzke, špicaté alebo so záhybmi. Pohyblivé. Predným okrajom sa tesne dotýkajú líca.

Krk: dostatočne dlhý, svalnatý, suchý, bez laloku, s miernym kľnutím šije; voľne a vysoko nesený.

Telo

Horná línia: prechádza harmonicky od krku k mierne spadajúcej krížovej kosti.

Kohútik: výrazný

Chrbát: po vysokom kohútiku je v priebehu ďalších hrudných stavcov rovný alebo mierne klesá. Je dlhý a dobre osvalený.

Bedrá: dobre osvalené, dostatočne dlhé.

Kríže: široké, dostatočne dlhé, mierne klesajú.

Hrudník: hrudná kosť je silná a výrazne vystupuje, takže sa na obidvoch stranách tvoria jamky; hrudný kôš je pri pohľade spredu oválny, pri pohľade zhora a z boku je priestranný, čím zaručuje dostatočne veľký priestor pre srdce a pľúca; rebrá dosahujú ďaleko dozadu a postupne prechádzajú do línie brucha. Pri správnej dĺžke a zauhlení pliec a ramena je pri pohľade z boku najhlbší bod hrudníka zakrytý.

Spodná línia a brucho: primerane vtiahnuté.

Chvost: nie je príliš vysoko nasadený, nesený v predĺžení línie chrbáta. V poslednej tretine je povolené mierne kľnutie.

Končatiny

Predok

Všeobecné údaje: mocne osvalený, dobre zauhlený, pri pohľade spredu suché, rovno postavené predné končatiny so silnými kosťami a labkami smerujúcimi priamo vpred.

Plecia: plasticky osvalené. Dlhá a šikmo postavená lopatka pevne prilieha na hrudný kôš.

Rameno: rovnakej dĺžky ako lopatka, s ktorou zvierajú takmer pravý uhol, má silné kosti, napnuté svaly, prilieha k rebrám, ale je dobre pohyblivé.

Lakte: ani vtočené ani vytočené.

Predlaktie: krátke, avšak tak dlhé, aby odstup od zeme predstavoval asi tretinu výšky v kohútiku. Čo najrovnejšie.

Kĺby predlaktia: sú o niečo bližšie pri sebe ako ramenné kĺby.

Nadprstia: pri pohľade z boku nemajú byť strmé, ani nápadne naklonené dopredu.

Predné labky: tesne k sebe priliehajúce prsty, dobre kľnuté, so silnými, odolnými, dobre vyplnenými vankúšikmi a krátkymi, mocnými pazúrikmi. Piaty prst nemá žiadnu funkciu, ale nesmie sa odstrániť.

Zadok

Všeobecné údaje: výrazne svalnatý, v dobrých proporciach k predku. Koleno a päta výrazne zauhlené, zadné končatiny paralelné, ani vtočené ani vytočené.

Stehná: dobrej dĺžky, s mocným svalstvom.

Kolenné kĺby: široké a mocné s výrazným zauhlením.

Predkolenia: krátke, so stehnom zvierajú takmer pravý uhol, svalnaté.

Päty: so silnými šľachami, suché.

Podpätia: pomerne dlhé, voči predkoleniu pohyblivé, mierne zahnuté dopredu.

Labky: štyri tesne uzavreté a pekne klenuté prsty, ako na predných končatinách. Pevne stoja na pevných vankúšikoch.

Pohyb: priestranný, plynulý a výdatný, s dlhým, nízkym vykročením, mocným záberom, pružne prechádza na líniu chrbáta. Chvost: má byť nesený v predĺžení línie chrbta, mierne klesá. V akcii predné a zadné končatiny vykračujú paralelne. Vpredu nemá ísť naúzko a nepádluje, prsty nie sú rozťahnuté ani stlačené. Vzadu sa nepohybuje naširoko ani naúzko, ani s päťami spolu ani súdkovito.

Koža: pevne prilieha

Osrstnie

A. Krátkosrstý jazvečík

Srst': krátka, hustá, lesklá, tesne prilieha, pevná a tvrdá, bez neosrstených miest.

Chvost: jemne, úplne, ale nie príliš husto osrstený, o niečo dlhšia krycia srst' na spodnej časti sa ako znak bohatého osrstenia nepokladá za chybu.

Farba:

a) Jednofarebné jazvečíky: červená, červenožltá, žltá, všetko s prímiesou alebo bez prímiesi čiernej srsti. Uprednostňuje sa čistá farba a červená pred červenožltou a žltou. Aj psy s výdatnou prímiesou čiernej srsti patria sem a nie medzi inak sfarbené psy. Biela nie je žiaduca, v prípade malých bielych znakov sa nevylučuje. Ňucháč a pazúriky sú čierne. Červeno-hnedá sa pripúšťa, nie je však žiaduca.

b) Dvojfarebné jazvečíky: farba sýta čierna alebo hnedá vždy s červenohnedými alebo žltými znakmi (pálením) nad očami, po bokoch papule a na spodnej pere, na vnútornom okraji uší, na predhrudí, na vnútornej a zadnej strane končatín, na labkách, okolo konečníka a odtiaľ asi do jednej tretiny až polovice spodnej strany chvosta. Ňucháč a pazúriky čiernych psov sú čierne, pri hnedých psoch hnedé alebo čierne. Biela nie je žiaduca, v prípade jednotlivých malých flakov nie je vylučujúcou chybou. Príliš silné pálenie je nežiaduce.

c) Škvornité (tigrované, pásikavé) jazvečíky: základ farby srsti je vždy tmavá farba (čierna, červená alebo sivá). Žiaduce sú nepravidelné sivé ale aj béžové škvrny (nežiaduce sú veľké platne). Nemá prevažovať ani svetlá ani tmavá farba. Farba pásikavého jazvečíka je červená alebo žltá s tmavšími pásikmi. Ňucháč a pazúriky ako pri jednofarebných alebo dvojfarebných psov.

d) Inak sfarbené jazvečíky: všetky dosiaľ nespomenuté farby.

B.Drsnosrstý jazvečík

Srst': s výnimkou papule, obočia a uší na celom tele úplne vyvážená srst', premiešaná s podsadou, priliehavá, hustá a drôtovitá. Na papuli sa tvorí výrazná brada. Obočia sú huňaté. Na ušiach je osrstenie kratšie ako na tele, skoro hladké, avšak prispôbené ostatnému osrsteniu. Chvost má rovnomernú a priliehavú srst'.

Farba: prevažuje svetlá až tmavá diviacia, ako aj farba suchého lístia, inak platí to čo je popísané pod bodom a) až c) pri krátkosrstom variante.

C. Dlhosrstý jazvečík

Srst': jemná, priliehavá, lesklá, na tele prilieha, je dlhšia pod krkom, na spodnej časti tela, najmä však na ušiach a na zadnej strane končatín, kde tvorí zástavice a najväčšiu dĺžku dosahuje na spodnej časti chvosta, kde tvorí úplnú zástavicu.

Farba: platí to čo je popísané pod bodom a) až c) pri krátkosrstom variante.

Veľkosť a hmotnosť

Štandardný jazvečík: obvod hrudníka viac ako 35 cm. Maximálna hmotnosť asi 9 kg.

Trpasličí jazvečík: obvod hrudníka medzi 30 a 35 cm, meraný vo veku minimálne 15 mesiacov.

Králičí jazvečík: obvod hrudníka do 30 cm, meraný vo veku minimálne 15 mesiacov.

Hmotnosť: štandardný jazvečík: horná hranica približne 9 kg.

Chyby: každá odchýlka od uvedených bodov sa má pokladať za chybu, ktorej hodnotenie je v presnom pomere k stupňu odchýlky.

– M3 (moláre 3) sa pri posudzovaní nezohľadňujú. Chýbanie dvoch P1 (premolárov 1) sa nepokladá za chybu. Ako chyba sa hodnotí chýbanie jedného P2 (premoláru 2), ak okrem M3 nechýbajú iné zuby a odchýlka od korektne uzavretého nožnicového zhryzu, napr. kliešťový zhryz.

Hrubé chyby:

- slabá, vysokonohá, alebo príliš nízka stavba tela,
- iné chyby chrupu ako sú popísané medzi chybami a vylučujúcimi chybami,
- sklené oko pri iných ako škvŕnitých psoch,
- špicaté, veľmi poskladané uši,
- telo, ktoré v pleciach prevísa,
- poklesnutý chrbát, kapří chrbát,
- slabé bedrá,
- výrazná prestavanosť, t. j. krížová kosť je vyššie ako kohútik,
- príliš slabý hrudník,
- vtiahnuté slabiny ako pri chrtoch,
- zle zauhlené predné alebo zadné končatiny,

- úzke, nedostatočne svalnaté zadné končatiny,
- kravský alebo súdkovitý postoj,
- vtočené alebo veľmi vytočené labky,
- rozťahnuté prsty,
- ťarbavý, nemotorný, šmatľavý pohyb.

Chybné osrstenie:

Krátkosrstý jazvečík:

- príliš jemná, riedka srst', lysé miesta na ušiach (kožené uši), iné neosrstené miesta,
- príliš hrubá, dlhá srst',
- kefovité chvost,
- celkom alebo čiastočne neosrstený chvost,
- čierna farba bez pálenia.

Drsnosrstý jazvečík:

- mäkká srst', príliš krátka alebo dlhá,
- dlhá srst', ktorá odstavá od tela všetkými smermi,
- kučeravá alebo zvlnená srst',
- mäkká srst' na hlave,
- zástavica na chvoste,
- chýbajúca brada,
- chýbajúca podsada,
- krátkosrstosť.

Dlhosrstý jazvečík:

- srst' rovnako dlhá po celom tele,
- zvlnená alebo strapatá srst',
- chýbajúca zástavica na chvoste,
- chýbajúce dlhé osrstenie na ušiach,
- krátkosrstosť,
- príliš výrazný pútec na chrbáte,
- príliš dlhé osrstenie medzi prstami.

Vylučujúce chyby:

- veľmi bojzlivá alebo agresívna povaha,
- predhryz, podhryz, križový zhryz,
- chybné postavenie dolných očných zubov,
- chýbanie jedného alebo viacerých očných zubov alebo rezákov,
- chýbanie iných premolárov alebo molárov s výnimkou: pod chybami vymenované dva P1, alebo jeden P2 bez ohľadu na M3,
- odsadený hrudník,

- chyby chvosta,
 - veľmi voľné plecia,
 - zalomené nadprstia,
 - bojzlivá alebo agresívna povaha,
 - čierna farba bez pálenia, biela farba s pálením alebo bez pálenia, iné farby ako je uvedené.
- Poznámka:** psy musia mať obidva normálne vyvinuté semenníky úplne zostúpené v miešku.